

اتانول ۷۳

شماره خبری - تخصصی پاییز ۱۳۹۳
انجمن صنفی تولیدکنندگان اتانول ایران

انجمن صنفی تولیدکنندگان اتانول ایران
تأسیس شده به شماره ۲۰۷ مورخ ۱۳۷۸/۷/۲۰
در وزارت کار و امور اجتماعی

مدیر مسئول:
مهندس مجید پارسایی

سر دبیر:
مهندس پیروز پروین

طراح و صفحه آرا:
امین عارف نیا

امور پشتیبانی:
محمد کاظم ثنایی

چاپ:
اسری

با تشکر از همکاری صمیمانه:
کاوه احرار
و کلیه عزیزانی که ما را
در تهیه این شماره نشریه یاری نمودند

نشانی: تهران - خیابان سعادت آباد

خیابان سی و یکم - پلاک ۱۶ - طبقه ۱ - واحد ۲

تلفن: ۸۶۸۳۹۰۹ تلفکس: ۸۶۸۳۷۴۵

Website: <http://www.epa-iran.ir>

E-Mail: info@epa-iran.ir

E-Mail: iran_epa@yahoo.com

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

- ۳ سرمقاله
- ۴ اخبار انجمن
- ۸ گفت‌وگو با مدیرعامل شرکت خمیرمایه و الکل رازی
- ۹ گفت‌وگوی رییس کمیته تحقیق و توسعه انجمن با روزنامه شرق
- ۱۳ گزارش (عفونت بیمارستانی، بخش جراحی بیمارستان مدرس را تعطیل کرد)
- ۱۴ گزارش (کاهش ۲۰ درصدی اشتغال صنعتی)
- ۱۵ گزارش (پیش از اجبار آغاز کنیم)
- ۱۶ گزارش (آیا سبزی‌های سرطانی از سفره‌های مردم حذف می‌شوند؟)
- ۱۷ گزارش (نقش بیواتانول سوختی در ایجاد توازن در صنعت شکر و اتانول برزیل)
- ۱۸ اخبار داخلی
- ۲۰ اخبار خارجی
- ۲۲ گزارش (کمبود آب و صنعت اتانول)

۱۳ عفونت بیمارستانی بخش جراحی قلب بیمارستان مدرس را تعطیل کرد

۲۲ کمبود آب و صنعت اتانول

از آنجایی که درون‌مایه نشریه اتانول با نوشتارها و پژوهش‌های علمی و تخصصی صاحبان قلم و اندیشه پربارتر خواهد شد. تحریریه این نشریه بسیار سرافراز و خرسند می‌شود تا از دانش تخصصی پژوهش‌گران و کارشناسان در زمینه صنایع تولید اتانول و کاربردهای آن بهره بیشتر ببرد و دیگران را نیز از این دانش بهره‌مند سازد. خواهشمند است نوشتارها، پژوهش‌ها و ترجمه‌های تخصصی خود را در زمینه‌های یادشده برای ما بفرستید تا از دانش پرارزش شما دیگران نیز بهره جویند. (مسئولیت نوشته‌ها و ترجمه‌ها با نگارنده است). ضمناً نقل مطالب این نشریه با ذکر منبع بلامانع می‌باشد.

با سپاس فراوان
تحریریه نشریه اتانول

دوراستای طرح سلامت وزارت بهداشت

اجرای مراحل سه‌گانه طرح سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در کشور نویدبخش تحولی اساسی و بنیادین در نگرش مسوولیت‌پذیری مسوولین عزیز کشور به سلامت و بهداشت مردم است. بدیهی است لازمه تحقق کامل اهداف این طرح متعالی، همکاری صمیمانه دست‌اندرکاران و مردم عزیز کشورمان می‌باشد.

استفاده از محصولات بهداشتی و ضدعفونی‌کننده‌های قوی در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی می‌تواند به جلوگیری از گسترش آلودگی و بیماری در کشور کمک موثر نماید.

متأسفانه تعداد محدودی از افراد، مرغ همسایه را آغاز می‌بینند و در استفاده از ضدعفونی‌کننده‌های تولیدی داخل کشور تساهل نموده و فی‌المثل استفاده از اتانول ۷۰ درجه در بیمارستان‌ها را با خرید ضدعفونی‌کننده‌های خارجی با صرف دلار و خروج ارز از کشور به هدر می‌دهند؛ نظیر اتفاقی که اخیراً در شهریورماه سال جاری در بخش جراحی قلب بیمارستان مدرس تهران به‌وقوع پیوست، در حالی‌که کارخانه‌های تولیدکننده اتانول در داخل کشور با رعایت بالاترین استانداردهای جهانی اتانول ۷۰ درجه مورد نیاز کشور را برای جلوگیری از گسترش عفونت و بیماری‌ها تولید و عرضه می‌نمایند.

یکی از موثرترین راه‌های مقابله با عفونت‌های بیمارستانی، ضدعفونی کردن دست‌های کلیه پرسنل فعال در تمام بخش‌های بهداشت-درمانی، به‌طور کلی در طی ساعات کاری با ضدعفونی‌کننده‌های الکلی (بر پایه الکل اتیلیک طبی ۶۲ تا ۷۰ درصد) به شکل مایع و ژل و جدا از آن، پاک کردن و ضدعفونی کردن سطوح و وسایل با الکل اتیلیک طبی ۷۰ درصد است.

این روش و به‌کارگیری الکل اتیلیک طبی به‌طور مشخص به تایید کلیه مراکز بهداشتی و کنترل بیماری‌ها در کشورهای پیشرفته جهان نیز رسیده است از آن جمله CDC یا مراکز کنترل بیماری‌ها در ایالات متحده امریکا است.

چا دارد تا مسوولین محترم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مورد استفاده از این ضدعفونی‌کننده‌های تولید داخل تاکید نمایند.

نشست‌های برگزار شده انجمن

جلسه مجمع عمومی عادی

مجمع عمومی عادی سالانه انجمن، بر اساس دعوت به عمل آمده، در بیست و دوم اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۳ راس ساعت ۱۴ در محل دبیرخانه انجمن با حضور کلیه اعضا و همچنین نماینده وزارت کار، رفاه و تامین اجتماعی به‌عنوان ناظر برگزار گردید. پس از انتخابات هیات رئیسه مجمع، گزارش عملکرد هیات‌مدیره در طی سال ۱۳۹۲ قرائت و به تصویب رسید. سپس گزارش مالی سال ۱۳۹۲ و همچنین بودجه پیشنهادی برای سال ۱۳۹۳ مطرح و به تصویب مجمع رسید. در ادامه برای انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل هیات‌مدیر و همچنین بازرس اصلی و علی‌البدل رای‌گیری به‌عمل آمد و افراد مشروحه زیر به نمایندگی از شرکت‌های تابعه عضو انجمن انتخاب گردیدند:

اعضای اصلی هیات‌مدیره:

- ۱- آقای علی احتشامی به نمایندگی از شرکت خمیرمایه و الکل رازی با ۱۳ رای
- ۲- آقای زاوش محمدزاده فاضلی به نمایندگی از شرکت سیمین تاک با ۱۳ رای
- ۳- آقای باسم آزدو به نمایندگی از شرکت جهان الکل طب اراک با ۱۱ رای
- ۴- آقای محمد شیرزادگان به نمایندگی از تعاونی شماره ۱ الکل خرمشهر با ۱۱ رای
- * ۵- آقای عبدالرضا دیداری به نمایندگی از تعاونی تولیدی جنوب اتانول با ۱۰ رای

اعضای علی‌البدل هیات‌مدیره:

- ۱- آقای محمود نصر آزدانی به نمایندگی از شرکت تعاونی ۶۹۶ شهید رسولی با ۹ رای
- ۲- آقای ابوالفضل جعفرزاده به نمایندگی از شرکت تعاونی تولیدی زکریا جهرم با ۷ رای

بازرس اصلی:

- آقای عباس اسدی به نمایندگی از شرکت تقطیر خراسان با ۱۹ رای
- بازرس علی‌البدل:

- آقای مسعود تقی‌پور به نمایندگی از شرکت کیمیا الکل زنجان با ۲ رای

* شرکت جنوب اتانول متعاقبا آقای منوچهر باقری را به جای آقای عبدالرضا دیداری به‌عنوان نماینده معرفی نمود.

جلسات هیات‌مدیره انجمن

پس از تشکیل مجمع عمومی عادی سالانه انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان اتانول ایران، اولین جلسه هیات‌مدیره جدید در تاریخ ۱۳۹۳/۰۲/۲۸ با حضور کلیه اعضای جدید و قدیم هیات‌مدیره تشکیل گردید. در این جلسه انتخابات داخلی هیات‌مدیره به شرح زیر انجام گرفت:

- آقای باسم آزدو به سمت رییس هیات‌مدیره
- آقای علی احتشامی به سمت نایب‌رییس هیات‌مدیره
- آقای محمد شیرزادگان به سمت خزانه‌دار

در این نشست همچنین برنامه و نقشه راه برای انجمن در سال ۱۳۹۳ تصویب شد.

جلسات دیگر هیات‌مدیره انجمن نیز به‌طور منظم در تاریخ‌های ۱۳۹۳/۰۴/۰۲، ۱۳۹۳/۰۵/۱۹، ۱۳۹۳/۰۶/۲۶ و ۱۳۹۳/۰۸/۰۵ برگزار گردید. در این جلسات در خصوص مسایل و مشکلات صنعت اتانول و همچنین صنایع پایین‌دستی و بالادستی اتانول از جمله وضعیت بازار اتانول، قیمت ملاس، اتانول بطر و ... بحث و تبادل نظر گردید و در موارد لازم تصمیم‌گیری صورت گرفت. نشریه و وبسایت انجمن از دیگر موارد مطروحه در این نشست‌ها بود که تغییراتی در ساختار

آن‌ها صورت گرفت. در این جلسات همچنین در خصوص جلسات برگزار شده با مسوولین مختلف نهادهای مرتبط و مسوول در زمینه اتانول بحث و تبادل نظر شد که مقرر شد پیگیری‌های لازم در این موارد صورت گیرد.

نشست رئیس هیات‌مدیره انجمن با نایب رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی

جلسه‌ای در روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۳/۰۸/۰۵ با حضور رئیس هیات‌مدیره انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان اتانول ایران و نایب رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی برگزار گردید. آقای باسم آزدو در این نشست ۲ ساعته مسایل و مشکلات صنعت اتانول کشور را عنوان نمود و همچنین راه‌کارهای انجمن برای حل مشکلات این صنعت را ارائه کرد که مقرر شد در کمیسیون مربوطه مورد بررسی قرار گرفته و در جلسه‌ای با حضور نمایندگان وزارت بهداشت پیگیری گردد.

جلسه متشکله در دفتر رئیس پلیس اطلاعات و امنیت عمومی ناجا

بر اساس دعوتنامه پلیس اطلاعات و امنیت عمومی ناجا جلسه‌ای در تاریخ ۱۳۹۳/۰۴/۳۱ با دعوت از دادستان محترم کل کشور، قائم مقام محترم وزیر و رئیس مرکز امور اجتماعی وزارت کشور، رئیس محترم سازمان غذا و دارو، مدیرکل محترم نظارت بر امور دارو و مواد مخدر، مدیرکل محترم صنایع غیرفلزی وزارت صنعت، معدن و تجارت، معاون محترم پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه، ریاست محترم پلیس نظارت بر اماکن عمومی ناجا و همچنین آقای باسم آزدو رئیس هیات‌مدیره و آقای مجید پارسایی دبیر انجمن تشکیل گردید.

موضوعات مطرح شده در این جلسه عبارت بودند از نحوه همکاری انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان اتانول ایران با وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در ارتباط با نظارت و کنترل بهتر برابر تولید، توزیع و مصرف صحیح اتانول طبی تولیدی در کشور. در این زمینه دبیر انجمن ضمن ارائه گزارش مفصلی از نقش اتانول در کشور در مورد مصارف مختلف اتانول اعم از پزشکی، دارویی، صنعتی، نظامی و ... نسخه‌ای از گزارش نقش اتانول در کشور تقدیم حضار نمود. سپس در ارتباط با نحوه همکاری انجمن در کنترل و نظارت بر تولید، توزیع و عرضه اتانول اشاره نمود در حال حاضر بیش از ۳۵ کارخانه تولید اتانول در کشور موجود می‌باشند که دارای مجوز قانونی از مراجع ذیربط می‌باشند در حالی که تنها ۲۳ شرکت تولیدی به عضویت انجمن درآمده‌اند. بنابراین امکان کنترل و نظارت بر کلیه واحدهای تولیدی اتانول از طریق دبیرخانه انجمن ممکن نخواهد بود. به‌منظور اجرایی نمودن نقش انجمن در هرگونه کنترل و نظارت بر کل اتانول تولیدی نیازمند اجبار به عضویت کلیه تولیدکنندگان در انجمن خواهد بود.

پس از اعلام نظرات مقامات شرکت‌کننده در این جلسه در نهایت مقرر شد طی نامه‌ای از سازمان غذا و دارو خواسته شود تا با همکاری انجمن پیشنهادات و راه‌کارهای نحوه کنترل و نظارت بر تولید اتانول در کشور تهیه و به جلسه بعدی ارائه گردد.

نشست اعضای هیات‌مدیره انجمن تولیدکنندگان اتانول ایران با مدیرکل امور تشکل‌های اتاق

بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

بر اساس دعوت جناب آقای مهندس حاجی‌پور، مدیرکل محترم امور تشکل‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اعضای هیات‌مدیره انجمن به‌اتفاق دبیر انجمن در جلسه‌ای در روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۳/۰۵/۱۹ شرکت نمودند. در این جلسه نحوه همکاری و حمایت‌های اتاق بازرگانی از انجمن بیان گردید و برنامه همکاری‌های متقابل تدوین و هماهنگ شد. در این جلسه جناب آقای حاجی‌پور از حمایت‌های بی‌دریغ از انجمن در ارتقای سطح تولید و انجام صادرات و رفع موانع موجود تاکید نمود. قابل ذکر است انجمن تولیدکنندگان اتانول ایران از اعضای اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران می‌باشد.

جلسه متشکله در دفتر معاونت برنامه ریزی وزارت صنعت، معدن و تجارت

جلسه‌ای با حضور مسوولین و ذینفعان در ارتباط با بررسی وضعیت بیواتانول سوختی از محصولات کشاورزی در کشور خصوصا استانهای اصفهان، اردبیل، چهارمحال بختیاری از پایه گندم، ذرت و ملاس در روز یکشنبه ۱۱ خرداد ۹۳ برگزار گردید. در این جلسه که با حضور دبیر انجمن تولیدکنندگان اتانول کشور و همچنین مدیرعامل شرکت بازرگانی اتانول، نمایندگان از وزارت جهاد کشاورزی، دارندگان پروانه ایجاد کارخانه‌های تولید اتانول سوختی تشکیل گردید، موضوع پتانسیل موجود در کشور برای تولید اتانول سوختی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. نماینده وزارت جهاد کشاورزی در ارتباط با تامین مواد اولیه ذرت و گندم برای تولید اتانول سوختی طرح‌های مطرح شده به دلیل واردات این محصول از خارج، اجرایی شدن طرح مذکور را مورد تردید قرار داد.

از طرفی با توجه به محدودیت آب زراعی در کشور و خشکسالی های متواتر، امکان توسعه کشت ذرت و گندم در اراضی جدید را غیر ممکن عنوان نمود. مقرر گردید از وزارت جهاد کشاورزی میزان ضایعات گندم و ذرت در کشور مورد استفاده قرار گیرد تا در صورت امکان از ضایعات این مواد اتانول سوختی تولید گردد. تولید اتانول سوختی از ذرت و گندم در تضاد با تامین امنیت غذایی برای انسان بوده به همین دلیل تولید آن از ضایعات محصولات کشاورزی توصیه می شود.

جلسه اعضای هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایان تولیدکنندگان اتانول ایران با مدیرکل نظارت

بر امور دارو و مواد مخدر سازمان غذا و دارو

جلسه ای با حضور آقای مجید پارسایی، دبیر انجمن و آقای عباس اسدی، مدیرعامل شرکت تعاونی بازرگانی اتانول ایران در دفتر جناب آقای دکتر پیرصالحی مدیرکل نظارت بر امور دارو و مواد مخدر سازمان غذا و دارو با حضور آقای دکتر پرویزی رئیس اداره مواد و داروهای تحت کنترل در خصوص نحوه همکاری انجمن و شرکت بازرگانی با سازمان غذا و دارو تشکیل گردید.

از اهم مسایل و مشکلات عنوان شده کمبود شیشه و نبود آن در بازار و نهایتاً توقف خط تولید اتانول طبی بطر مطرح گردید. به منظور پی گیری درخواست انجمن مقرر گردید از کارخانه تولیدی شیشه مینا به اتفاق آقای دکتر بایرامی و خانم دکتر بندری بازدید به عمل آید تا نسبت به برنامه ریزی برای تامین شیشه مورد نیاز بخش اتانول بطر برنامه ریزی گردد. از دیگر مسایل مطرح شده لزوم تشکیل شرکت بخش سراسری برای تولیدکنندگان اتانول بود که مقرر شد کتاب در خواستی در این مورد به سازمان غذا و دارو ارائه تا پی گیری های لازم در این خصوص توسط مسوولین مربوطه صورت گیرد.

جلسات برگزار شده در وزارت صنعت، معدن و تجارت در ارتباط با تشخیص ضرورت احداث

واحدهای جدید تولید بیواتانول سوختی

به دعوت جناب آقای مهندس ابوبی مهربانی معاونت برنامه ریزی وزارت صنعت، معدن و تجارت دو جلسه مختلف با حضور نمایندگان از انجمن صنفی کارفرمایان تولیدکنندگان اتانول ایران، مدیران و کارشناسان وزارت صنعت، معدن و تجارت، کارشناسان وزارت جهاد کشاورزی و نمایندگان از بخش خصوصی و دولتی متقاضی سرمایه گذاری در زمینه تولید بیواتانول سوختی در محل آن معاونت برگزار گردید.

در طی این دو جلسه مباحث مختلفی در ارتباط با شرایط و ضرورتها و مشکلات و موانع احداث واحدهای جدید تولید بیواتانول سوختی توسط بخش خصوصی و بخش دولتی مطرح و مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

معاونت محترم وزارت صنعت، حمایت خود را از تلاش بخش خصوصی در زمینه سرمایه گذاری برای احداث واحدهای جدید تولید بیواتانول اعلام نمودند و همچنین قول دادند تا در زمینه احداث واحد مشترک آب گیری از اتانول به منظور تولید اتانول سوختی از واحدهای متقاضی معرفی شده از جانب انجمن صنفی کارفرمایان تولیدکنندگان اتانول ایران با تامین تسهیلات بانکی لازم با بهره پائین حمایت نمایند.

همچنین در این جلسات مقرر گردید تا وزارت صنعت، معدن و تجارت کتاب و به صورت رسمی نظرات وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تامین مواد اولیه مورد نیاز این واحدها از محل تولیدات داخلی، ضایعات محصولات کشاورزی و واردات محصولات کشاورزی و همچنین واحدهای تابعه وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران در ارتباط با اعلام نیاز و تضمین خرید بیواتانول سوختی برای اجرای طرح بنزین E5 در سطح کشور را جویا شود.

برگزاری اجلاس کمیته ملی استاندارد اتانول سوختی

در پی برگزاری جلسات متعدد تدوین استانداردهای ملی اتانول سوختی تقلیب شده و تقلیب نشده در استان خوزستان، در تاریخ ۱۳۹۳/۰۴/۱۵ اجلاس کمیته ملی به منظور بررسی و تصویب پیش نویس های دو استاندارد زیر در محل سازمان ملی استاندارد ایران در تهران، با حضور نماینده انجمن صنفی کارفرمایان تولیدکنندگان اتانول ایران برگزار گردید. ۱- اتانول سوختی تقلیب شده برای اختلاط با بنزین ها، مورد استفاده به عنوان سوخت موتور احتراقی - جرقه ای خودرو: ویژگی ها

۲- اتانول سوختی تقلیب نشده: ویژگی ها

این اجلاس با توجه به توضیحات ارائه شده، متن پیش نویس های تهیه شده را کامل و جامع ندانست و برای انجام اصلاحات لازم به کمیته بررسی کننده عودت داد. مقرر گردید پس از انجام اصلاحات لازم، پیش نویس های مذکور مجدداً در پای ۱۳۹۳ برای تصویب به کمیته ملی استاندارد ارجاع گردد. نسخه های پیش نویس دو استاندارد مذکور به منظور بررسی و اظهار نظر کارشناسان امر بر روی سایت اینترنتی سازمان ملی استاندارد ایران به نشانی www.isiri.org قابل دسترسی می باشد.

بخش مهمی از اتانول طبی کشور در کارخانه خمیرمایه و الکل رازی تولید می شود

علی احتشامی، مدیرعامل شرکت خمیرمایه و الکل رازی در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار کرد: پارسال رکورد تولید ۱۸ میلیون و ۱۳۰ هزار لیتر اتانول در این کارخانه به دست آمد. وی گفت: خوراک مصرفی کارخانه اتانول و خمیرمایه، ملاس نیشکر بوده و در مجموع سالانه به ۱۷۰ هزار تن ملاس برای تولید ۱۰ هزار تن خمیرمایه و ۳۳ میلیون لیتر اتانول در این کارخانه نیاز است. احتشامی میزان اشتغال مستقیم کارخانه اتانول و خمیرمایه را ۲۵۰ نفر اعلام و اضافه کرد: به همین تعداد نیز در این کارخانه اشتغال غیر مستقیم ایجاد شده است. مدیرعامل شرکت خمیرمایه و الکل رازی عمده مصرف اتانول و بازار مصرف آن را در صنایع آرایشی و بهداشتی، دارویی و صنایع شیمیایی وابسته و ارزآوری ناشی از صادرات کارخانه را دست کم ۱۵ تا ۲۰ میلیون دلار اعلام کرد. وی اضافه کرد: همچنین کارخانه اتانول این شرکت با استفاده از فناوری روز جهان و استفاده از ماشین آلات مدرن در سال ۸۵ تولید آزمایشی خود را آغاز کرد و هم‌اکنون روزانه ۱۱۰ هزار لیتر اتانول از ملاس نیشکر استحصال می شود. وی گفت: اتانول تولیدی این شرکت با نام تجاری ناب اتانول با دریافت مهر استاندارد ملی ایران از نقطه نظر کیفی مطابق با استاندارد اروپا بوده و با برخورداری از بالاترین کیفیت استاندارد برای مصارف دارویی، بهداشتی و صنعتی مورد استفاده قرار می گیرد.

شرکت خمیرمایه و الکل رازی از صنایع وابسته به شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی است که در ۳۵ کیلومتری جنوب جاده اهواز - آبادان و در محل کشت و صنعت نیشکر دعبل خزاعی واقع شده است.

شرکت تعاونی بازرگانی اتانول ایران

شرکت تعاونی بازرگانی اتانول ایران به علت نیاز مبرم اعضا که تماما از تولیدکنندگان اتانول می باشند در تاریخ ۱۳۹۲/۰۷/۱۷ در سازمان ثبت شرکتها با شماره ۴۴۴۱۸۴ ثبت و فعالیت خود را آغاز نمود.

از آنجا که عمده ترین مشکل اعضای شرکت تعاونی توزیع و فروش محصولات خود بوده که به دلیل قوانین پیچیده سازمان غذا و دارو مجبور هستند اتانول تولیدی خود را در اختیار شرکت های پخش سراسری دارو آن هم با مارژین بالای ۳۰٪ قرار دهند و نهایت قیمت محصول خود را در برهه زمانی حداقل ۸ ماهه دریافت نمایند، به همین دلیل شرکت تعاونی اولین هدف خود را گرفتن مجوز پخش سراسری دارو تعیین که بعد از مکاتبات و جلسات فراوان موفق به اخذ موافقت اصولی به شماره ۶۶۵/۴۷۴۰۸ مورخ ۱۳۹۳/۰۵/۰۱ گردید. از آنجا که گرفتن موافقت اصولی گام اول در این مسیر می باشد لذا شرکت تمامی تلاش خود را به کار گرفته تا بتواند در مهلت مقرر بتواند نسبت به راه اندازی ۱۰ شعبه و اخذ مجوز فعالیت فروش و پخش سراسری دارو و اتانول را داشته باشد.

شرکت بازرگانی اتانول ایران

تغییرات مدیریتی در شرکت تعاونی تولیدی جنوب اتانول

بر اساس اعلام شرکت تعاونی تولیدی جنوب اتانول، آقای منوچهر باقری به عنوان نماینده شرکت مذکور در هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان اتانول ایران معرفی گردید.

نماینده قبلی شرکت مذکور در هیات مدیره انجمن آقای عبدالرضا دیداری بود که بدینوسیله از همکاری های صمیمانه ایشان در ایام عضویت در هیات مدیره تشکر و قدردانی می گردد و برای آقای منوچهر باقری عضو هیات مدیره انجمن نیز توفیق روزافزون از خداوند متعال مسئلت داریم.

مدیرعامل شرکت خمیرمایه و الکل رازی

کارخانه الکل رازی در زمینه انتشار بوی بد ویناس اقدام پیشگیرانه می‌کند

مدیرعامل کارخانه الکل و خمیرمایه رازی در زمینه مشکلات ناشی از انتشار بوی بد منتسب به ویناس این کارخانه گفت: به موازات مشخص شدن دقیق علت بو، اقدام‌های پیشگیرانه با هماهنگی دیگر سازمان‌های مرتبط و واحدهای تحقیقاتی به عمل می‌آید.

علی‌احتمشامی با نمونه خواندن شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در عرصه تولید و صنعت خوزستان افزود: با توجه به شرایط کنونی، برنامه‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت در این زمینه در دو ماه گذشته در اختیار مسوولان استانداری و اداره کل محیط زیست استان قرار گرفته و اقدام‌ها بجد در دست پیگیری قرار دارد.

وی افزود: در مرحله نخست بررسی کم و کیف انتشار احتمالی بوی ناشی از حوضچه‌های ویناس و در مراحل بعدی نسبت به استفاده و فرآوری از ویناس اقدام می‌شود که این اقدام‌ها هم اینک آغاز شده است.

احتمشامی گفت: در بعد عملی و در نخستین گام نسبت به عقد قرارداد با مشاور دانشگاهی به منظور تعیین آلاینده‌های هوا در محدوده لاگون‌ها و تعیین آلاینده‌های احتمالی و پراکنش جغرافیایی هرگونه گاز و بخارهای مرتبط در اطراف منطقه اقدام شده و هم اینک عملیات اجرایی آن در شرف انجام قرار دارد تا متناسب با نتایج این تحقیق بتوان راهکارهای مناسبی را به انجام رساند. وی ادامه داد: اقدام دیگری که صورت گرفت آغاز مراحل طراحی و ساخت مدل (پایلوت) تصفیه خانه فاضلاب به روش بیولوژیک توسط متخصصان داخلی و پیگیری طرح استحصال گاز (Biogas) از ویناس است که در هر حال منجر به کاهش مواد آلی حاصل از پساب در لاگن‌های تبخیری خواهد شد.

وی اضافه کرد: تغلیظ پساب و امکان خشک کردن آن در محل کارخانه به منظور کاهش حجم پساب خروجی راهکار دیگری است که در توافق آزمایشی با مدیریت منابع طبیعی خوزستان به منظور استفاده بهینه از ویناس غلیظ شده به عنوان مالچ برای بیابان‌زدایی مناطق مختلف استان در دست انجام است.

احتمشامی از بررسی و تحقیق برای استفاده از مواد نانو ذرات که موجب جلوگیری از فعل و انفعالات هوایی و بی‌هوازی شده و در نتیجه گازهای ناشی از مواد آلی را به کمترین میزان ممکن می‌رساند به عنوان اقدام دیگر انجام شده نام برد.

مدیرعامل کارخانه الکل رازی یادآوری کرد: حوضچه‌های ویناس در ابتدای کار مطابق با نیازهای کارخانه طراحی و مورد بهره‌برداری قرار گرفته و با توجه به طرح‌های در دست اقدام امکان کاهش حجم این حوضچه‌ها به کمترین میزان ممکن نیز میسر خواهد بود که در نتیجه بوی مواد آلی ناشی از آن نیز کاهش می‌یابد.

وی توضیح داد: ویناس ماده ارزشمند و حاوی ترکیبات شیمیایی، مواد آلی و معدنی است که می‌تواند در فرآیند بیولوژیک به عنوان ماده اولیه تولید گاز متان، کود کمپوست و کودهای پتاسه و دیگر موارد مورد استفاده قرار گیرد.

احتمشامی گفت: همچنین مواد شیمیایی به طور عمده از خاک منطقه در کشت صنعت‌های هفت‌گانه شرکت توسط گیاه نیشکر جذب و در ضایعات و ملاس کارخانجات شکر ظاهر می‌شود.

احتمشامی گفت: از سوی دیگر ملاس نیز به عنوان مواد خام وارد خطوط تولید شده و پس از گذراندن مراحل مختلف تخمیر، تخلیص و جداسازی به الکل و خمیرمایه تبدیل سپس مواد آلی و معدنی مازاد به عنوان ویناس و پساب کارخانه به لاگن‌های تبخیری انتقال و ذخیره‌سازی می‌شود.

وی توضیح داد: ویناس در صورت تغلیظ قابل افزودن به فیلتر کبک (حاصل از فرآیند تولید شکر) برای تولید کود کمپوست بوده و در دیگر موارد نیز امکان استفاده از این محصول به منظور تولید انواع مخمر ممکن است و همچنین از ویناس می‌توان در فرآوری خوراک دام و دیگر مصارف نیز بهره‌برداری کرد.

نشریه اتانول: خوشبختانه کارخانه خمیرمایه و الکل رازی از امکانات فنی و مالی لازم برای پیگیری و حل مشکل جدی پساب حاصل از تولید اتانول از ملاس (ویناس) برخوردار می‌باشد و اقدامات جدی نیز در این زمینه صورت داده است. اما متأسفانه شرایط و امکانات نزدیک به ۲۰ کارخانه دیگر تولید اتانول از ملاس در کشور به این خوبی نیست و اکثریت مطلق این واحدهای تولیدی، برای حل مشکل زیست‌محیطی پساب کارخانه‌هایشان و تبدیل این پساب به محصولات جانبی دارا ارزش اقتصادی، نیاز به کمک دولت و بهره‌گیری از تسهیلات آسان و کم‌بهره بانکی دارند.

برای اطلاعات بیشتر به گزارشات و مقالات ارائه شده در ارتباط با پساب کارخانه‌های تولید اتانول در شماره‌های پیشین نشریه اتانول مراجعه فرمایید.

بررسی وضعیت تولید و مصرف «بیواتانول» در ایران در گفت‌وگو با «بیروز پروین»

ترویج سوخت‌های زیستی

فقط با حمایت‌های دولتی ممکن است

این سوخت‌ها، ابتدا کربن دی‌اکسید مصرف می‌شود و سپس در زمان سوختن این سوخت‌ها، کربن دی‌اکسید تولید می‌شود. یعنی در مجموع کربن دی‌اکسید اضافه‌ای وارد محیط نمی‌شود، اما در مورد سوخت‌های فسیلی اینگونه نیست و در اثر سوختن آن‌ها، کربن دی‌اکسید اضافه وارد طبیعت می‌شود. اما در مورد خواص آلاینده‌های سوخت‌ها، فقط بحث تولید کربن دی‌اکسید مطرح نیست بلکه انواع آلاینده‌های دیگر هم هستند. یعنی زمانی که سوخت زیستی می‌سوزد فقط کربن دی‌اکسید تولید می‌کند اما از سوختن سوخت‌های فسیلی ده‌ها نوع آلاینده وارد محیط می‌شود مانند آلاینده‌های گوگرددار و نیتروژن‌دار و... که اتفاقاً بسیار زیان‌بارتر از کربن دی‌اکسید هم هستند.

یکی از مشکلاتی که سوخت‌های زیستی دارند و منتقدان این نوع از سوخت‌ها روی آن تاکید دارند گران بودن سوخت‌های زیستی در مقایسه با سوخت‌های فسیلی است.

شاید در گذشته به این شکل بود، اما هم‌اکنون دیگر این گونه نیست. در کشورهایی که نفت و مشتقات آنها، به قیمت واقعی آن معامله می‌شود و نه به قیمت یارانه‌ای و سوبسیددار، سوخت‌های زیستی از سوخت‌های

این‌ها را که بر شمرده‌ایم از مهم‌ترین مزیت‌ها و برتری‌های سوخت‌های زیستی نسبت به سوخت‌های فسیلی است.

ولی سوخت‌های زیستی معایبی هم دارند.

در مورد معایب سوخت‌های زیستی هم باید گفت یکی از مهم‌ترین عیب‌هایی که تا به حال در مورد سوخت‌های زیستی مطرح شده، منابع نسبتاً محدود تامین این سوخت‌هاست. دیگر اینکه این منابع، در مواردی با منابع غذایی انسان و حیوان تداخل دارند؛ یعنی ممکن است تولید منابع سوخت‌های زیستی باعث کاهش تولید یا گران شدن غذای انسان و حیوان شود.

شما در مورد آلاینده‌های سوخت‌های زیستی گفتید آلاینده‌های شان از سوخت‌های فسیلی کمتر است، در حالی که می‌دانیم سوخت‌های زیستی هم در اثر سوختن، کربن دی‌اکسید تولید می‌کنند. علاوه بر این محتوای انرژی آن از بنزین هم کمتر است. بله، محتوای انرژی بحث جداگانه‌ای است که در جای خودش باید درباره آن صحبت کرد، اما درباره آلاینده‌های سوخت‌های زیستی و تولید کربن دی‌اکسید باید گفت آلاینده‌های سوخت‌های زیستی از سوخت‌های فسیلی کمتر است زیرا در فرآیند تولید

برای آغاز گفت‌وگو، لطفاً توضیح دهید سوخت‌های زیستی چیست و با سوخت‌های متداول چه تفاوتی دارد؟ سوخت‌های زیستی، سوخت‌هایی هستند که به جای آن‌که از منابع تجدیدناپذیر سوخت‌های فسیلی مانند نفت، گاز و زغال‌سنگ تهیه شود، از منابع با منشا کشاورزی یا حیوانا حیوانی تولید می‌شود. به بیان دیگر، همه این سوخت‌ها منشا زیستی دارند. این تعریف کلی سوخت‌های زیستی است.

سوخت‌های زیستی چه تفاوتی با سوخت‌های فسیلی دارند؟

این سوخت‌ها با سوخت‌های فسیلی چند تفاوت مهم دارند که به نوعی مزیت این سوخت‌ها نیز محسوب می‌شود. تفاوت اول این‌ها این است که سوخت‌ها تجدیدپذیر هستند، یعنی حداکثر طی یک دوره یک‌ساله، دوباره در طبیعت تولید می‌شوند. در حالی که سوخت‌های فسیلی تجدیدناپذیرند، یعنی پس از مصرف و اتمام منابع آن‌ها، دیگر تولید نمی‌شوند یا دست‌کم میلیون‌ها سال طول می‌کشد تا سوخت‌های غیرزیستی مانند سوخت‌های فسیلی پس از مصرف، دوباره تولید شوند. دومین مزیت این سوخت‌ها این است که دوستدار محیط‌زیست هستند چون در اثر سوختن و مصرف شدن، آلودگی زیست‌محیطی به مراتب کمتری نسبت به سوخت‌های فسیلی ایجاد می‌کنند.

فسیلی گران تر نیستند.

یکی دیگر از مشکلات سوخت‌های زیستی که خود شما هم به آن اشاره کردید، موضوع کمبود زمین‌های کشاورزی قابل کشت و اختصاص بخشی از این زمین‌ها برای تولید سوخت زیستی است.

موضوع کمبود زمین‌های قابل کشت، بحثی ثانویه است. موضوع اصلی منابع زیست‌توده (Biomass) است. کشورهایمانند برزیل یا کشورهای آفریقایی یا آسیای جنوب خاوری یا ایالات‌متحده آمریکا منابع زیست‌توده به مراتب بیشتری نسبت به کشورهایمانند ایران دارند که بخش عمده‌ای از مساحت آنها حالت بیابانی دارد. این محدودیت را ما نسبت به آن کشورها در تولید سوخت زیستی داریم. یعنی بحث سوخت‌های زیستی که ماده اولیه آنها چیست و از چه موادی تولید می‌شوند و از چه منابعی به دست می‌آیند، برمی‌گردد به منابع زیست‌توده. این منابع زیست‌توده شامل جنگل‌ها، مراتع، کشتزارها و مواردی از این دست می‌شود.

حال که بحث به اینجا رسید، خوب است درباره منابع زیست‌توده هم بیشتر صحبت کنیم.

منابع زیست‌توده همین‌هایی است که الان گفتیم، یعنی همه چیزهایی که منشأ معدنی ندارند، بالقوه می‌تواند منبع تولید سوخت زیستی باشند. فقط نکته‌ای که باقی می‌ماند، این است که از بین این منابع، کدام‌ها اقتصادی هستند و کدام‌ها اقتصادی نیستند.

پس سوخت‌های زیستی که اقتصادی هستند و کشورهای دیگر عملاً از آنها استفاده می‌کنند، کدام‌ها هستند؟

برای توضیح کامل‌تر این موضوع باید بگویم که دو روش کلی یا دو فرآیند برای تولید سوخت‌های زیستی وجود دارد. یکی فرآیند بیوشیمیایی یا به اصطلاح تخمیر است که خودش ممکن است شامل تقطیر یا بدون تقطیر باشد. فرآیند دیگر ترموشیمیایی (یا به

عبارت دیگر حرارتی‌شیمیایی) است و هر چیزی که طبیعی باشد (به این معنی که معدنی نباشد یعنی سنگ و آهن و...) نباشد، مانند چوب و لاستیک کهنه و فضولات جانوری و چیزهای دیگر (مثل این)، در فرآیند ترموشیمیایی قابلیت تبدیل به محصولات میانی یا گاز سنتزی را دارد و سپس آن گازهای سنتزی با استفاده از کاتالیست‌هایی به سوخت‌های زیستی مختلف تبدیل می‌شوند. این یک روش و فرآیند است که هنوز فناوری‌ها و تکنولوژی‌های مربوط به آن، وارد کشور نشده است و ما امکانات مربوط به آن را نداریم و فقط چند شرکت بزرگ آمریکایی و اروپایی در این زمینه‌ها تجربه دارند و به نوعی می‌توان گفت این تکنولوژی آینده است. تکنولوژی که امروزه از آن استفاده می‌شود، در واقع تکنولوژی بیوشیمیایی است. در تکنولوژی بیوشیمیایی از منابعی می‌توان استفاده کرد که یا محتوای قندی باشند یا محتوای نشاسته یا سلولزی. پس هر ماده اولیه‌ای که یکی از این سه نوع مواد را در خود داشته باشد، قابلیت تبدیل به سوخت‌های زیستی و به‌ویژه بیواتانول سوختی را دارد. حال دلیل این که چرا روی بیواتانول سوختی تاکید می‌کنم این است که بیش از ۸۰ درصد از سوخت‌های زیستی دنیا بیواتانول است. حدود ۱۵ تا ۱۶ درصد از سوخت‌های زیستی هم از بیودیزل تشکیل شده و ما بقیه را که درصد کمی است (حدود دو، سه درصد)، بقیه انواع سوخت‌های زیستی است.

هم‌اکنون در کشورهایی مانند چین و هند که سوخت فسیلی ندارند، بسیاری از خانواده‌های روستایی، مخازن بزرگی دارند که فضولات حیوانی را در آن می‌ریزند و از گازهایی که در آن تولید می‌شود، به عنوان سوخت استفاده می‌کنند.

بله، این کشورها به این شکل از فضولات دامی استفاده می‌کنند، اما برای اینکه بحث روشن‌تر شود روی این نکته تاکید می‌کنم که سوخت‌های زیستی سه نوع یا سه دسته هستند؛ سوخت‌های زیستی جامد، مایع و گاز. آن چیزی که شما اشاره کردید همان

سوخت زیستی گازی یا بیوگاز است که در همان محل تولید سوزانده و مصرف می‌شود. سوخت‌های زیستی جامد هم که قدیمی‌ترین نوع سوختی است که بشر می‌شناخته است مثل کاه و انواع هیزم و شاخ و برگ درختان. اما امروزه بیشتر بحث سوخت‌های زیستی مایع مطرح است چراکه در سیستم‌های حمل و نقل (که مصرف‌کننده بیشتری مقدار انرژی است)، به راحتی قابلیت کاربرد دارد، به بیان دیگر می‌توان سوخت‌های زیستی مایع را جانشین نفت و بنزین و گازوییل کرد. هم‌اکنون بحثی که بیشتر از همه مطرح است و در ایران خودمان هم روی آن تاکید می‌کنیم، سوخت‌های زیستی مایع است، نه سوخت‌های زیستی جامد یا گاز.

البته در چند سال اخیر، فعالیت‌های

آن شد و استفاده از آن را کم‌کم کنار می‌گذاشت. در همان زمان بود که پیشنهاد کردیم که ما هم باید کم‌کم به فکر این موضوع باشیم چون این موضوع در آینده برای ما هم مشکل‌ساز خواهد شد و ما هم به زودی با پیامدهای آن روبه‌رو خواهیم شد. ولی متأسفانه در آن زمان کسی به این موضوع توجه نکرد تا آنکه در سال ۱۳۸۷ بالاخره در جلسه‌ای در وزارت نفت و با حضور معاونان این وزارتخانه و مسوولان مربوطه و نمایندگان انجمن تولیدکنندگان اتانول ایران از جمله خود من، تفاهنامه‌ای برای استفاده از اتانول سوختی به میزان پنج درصد در بنزین کشور تنظیم شد که در آن زمان به طرح E5 معروف شد. (E به معنای اتانول و 5 به معنای پنج درصد در ۹۵ درصد بنزین). این طرح به تایید وزیر نفت وقت (آقای نوذری) هم رسید و قرار شد این طرح ابتدا و به تدریج از استان خوزستان شروع شود و کم‌کم هر استانی که زمینه و قابلیت‌های لازم برای تولید بیواتانول را دارد، کارش را شروع کند تا آنکه در نهایت این طرح در سراسر کشور اجرا شود. ولی متأسفانه این طرح تا امروز انجام نشده است.

در مورد بنزین E5 گفتید شامل بیواتانول و بنزین است. عمل اختلاط بنزین و اتانول کجا انجام می‌شود؟

هم می‌توان این مواد را در پالایشگاه با یکدیگر مخلوط کرد هم می‌توان در انبار نفت این کار را انجام داد و هم در خود پمپ بنزین این کار را کرد.

گفتید برخی کشورها مانند برزیل که دسترسی به سوخت‌های فسیلی ندارند، مقدار زیادی سوخت زیستی مصرف می‌کنند. هدف از تولید و مصرف اینگونه سوخت‌ها چیست؟

با چند هدف می‌توان اتانول را با بنزین مخلوط کرد؛ یکی از مهم‌ترین اهداف مخلوط کردن این دو ماده این است که زمانی اتانول با بنزین مخلوط شد تا حدودی از مصرف بنزین یا سوخت‌های فسیلی کم می‌شود. این اختلاط ممکن است از یک درصد شروع شود، همان‌طور که برخی از کشورهایی

کدام کشورها در زمینه سوخت‌های زیستی سابقه بیشتری دارند و هم‌اکنون کدام کشورها بیشتر از این نوع سوخت‌ها استفاده می‌کنند؟

آمریکا و برزیل رتبه اول و دوم را در این زمینه دارند، پس از آنها مجموعه همه کشورهای اتحادیه اروپا رتبه سوم را دارند و پس از آنها هم کشور چین قرار دارد. البته در این فهرست می‌توان نام ۸۰ تا صد کشور را ذکر کرد که هر کدام، به درجات مختلفی در زمینه سوخت‌های زیستی مایع تحقیق و پژوهش می‌کنند یا تولیدکننده و مصرف‌کننده بیواتانول و بیودیزل هستند و در این زمینه فعالیت می‌کنند، اما مهم‌ترینشان همان‌هایی هستند که نام بردم.

وضعیت ایران در زمینه تولید و مصرف سوخت زیستی به چه صورت است؟

در مورد ایران به تعبیری هم می‌توان گفت فعالیت‌هایش را شروع کرده و هم می‌توان گفت شروع نکرده است. ایران از حدود سال‌های ۱۳۸۰ و ۸۱ کار در این زمینه را آغاز کرده است. بنده در آن زمان مسوولیتی در انجمن تولیدکنندگان اتانول کشور داشتم و پیشنهاد استفاده از بیواتانول سوختی به جای «MTBE» یا «متیل ترشری بوتیل اتر» که از آن به عنوان اکتان‌افزای بنزین استفاده می‌کنند، مطرح کردم. جزوهای هم در همین زمینه تهیه شد و به حدود یکصد نهاد و سازمان و مسوول مختلف ارسال شد تا در جریان این موضوع قرار گیرند. استحضار دارید که سال‌ها ماده‌ای به نام «تترااتیل سرب» را به بنزین اضافه می‌کردند که خاصیت اکتان‌افزایی داشت. بعدها کشورهای دیگر متوجه خطرات و مضرات این ماده شدند و این ماده را از بنزین حذف و بنزین بدون سرب را به بازار عرضه کردند که کشور ما هم با فاصله بسیار زیاد از کشورهای دیگر به فکر افتاد که سرب را از بنزین حذف کند. زمانی که «تترااتیل سرب» را حذف کردیم ماده دیگری به نام «MTBE» جانشین «تترااتیل سرب» شد. منتها ما زمانی استفاده از «MTBE» را آغاز کردیم که دنیا متوجه زیان‌های زیست‌محیطی

محدودی در زمینه سوخت زیستی گازی در ایران انجام شده است. باز هم تاکید می‌کنم در بین همه انواع سوخت‌های زیستی مایع، از بیواتانول بیشتر از همه استفاده می‌کنند که با فاصله خیلی زیاد، رتبه اول را در دنیا دارد، بعد بیودیزل است و رتبه سوم هم در اختیار بقیه انواع سوخت‌های زیستی مایع است مانند بیوبتانول، بیومتانول، بیوکروژین و ...

باشید هیچ کشوری در دنیا (بدون استثنا در تمام هشتاد و چند کشوری که در این زمینه فعالیت می‌کنند)، بدون حمایت‌های دولتی نتوانست سوخت‌های زیستی را جانشین سوخت‌های فسیلی کند یا استفاده از آن را ترویج کند. همیشه و همه‌جا، شروع کار با حمایت‌های دولتی بود و پس از مدتی که برنامه آغاز شد و کار روی گلنک افتاد، به‌گونه‌ای که دیگر می‌تواند به‌طور طبیعی به حیات خود ادامه دهد و به کمک‌های دولتی نیاز ندارد، این کمک‌ها قطع می‌شود. در ایران چون تاکنون این حمایت‌های دولتی انجام نشده و الان هم نشانه‌هایی از این حمایت در آینده نزدیک به چشم نمی‌خورد، طرح سوخت‌های زیستی یا نگرفت و ما هم‌اکنون در این زمینه تولید و مصرف هم نداریم. البته هم‌اکنون سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو)، به عنوان یک سازمان دولتی و به نیابت از دولت، با بودجه دولتی (به‌رغم اصل ۴۴ و خصوصی‌سازی) در این زمینه فعالیت‌هایی را آغاز کرده است. همان‌طور که گفتیم با توجه به ضرورت و اهمیت این طرح، حتی به عنوان استثنای اصل ۴۴ پذیرفته شد چون بخش خصوصی به تنهایی نمی‌تواند در این زمینه سرمایه‌گذاری کند، دولت از طریق سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران سرمایه‌گذاری را شروع کرد و طرحی در استان سمنان تعریف شد که بخشی از آن هم انجام شد و بعد برای ادامه به بخش خصوصی واگذار شد. طرح دیگری هم در استان کرمانشاه در حال اجراست که جزو مصوبات سفر مقام‌معم‌رهبری به این استان بود. در حال حاضر سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، «ایدرو» در این زمینه سرمایه‌گذاری می‌کند. چند طرح دیگر در استان‌های دیگر نیز در حال اجراست، البته هم‌اکنون به دلیل محدودیت منابع بانکی و حمایت نکردن دولت، این طرح‌ها تا حدود زیادی متوقف مانده است.

به نام سوخت اتانول تولید و مصرف می‌شود که معمولاً ۸۵ درصد اتانول دارد و ۱۵ درصد بنزین که به E85 معروف است. البته سوخت E85 را نمی‌توان در خودروهای معمولی به کار برد و فقط در خودروهای اتانول‌سوز قابل استفاده است. البته به‌تازگی خودروهایی با نام فلکسی‌فیول نیز عرضه شده‌اند که می‌توانند از هر کدام از این سوخت‌ها (بنزین یا اتانول یا مخلوطی از این دو) استفاده کنند. سوخت E85 در برزیل بسیار متداول است، ولی در آمریکا کمتر از آن استفاده می‌شود. البته سوخت با درصد اتانول بیشتر رایج نیست. البته در سوئد اتوبوس‌هایی هست که با اتانول صددرصد کار می‌کند که همان‌طور که گفتیم چندان متداول نیست. ولی سوخت E85 متداول است و در بازارهای بین‌المللی نیز خرید و فروش می‌شود.

برنامه‌های ایران برای گسترش استفاده از سوخت‌های زیستی چیست؟

متأسفانه ایران برنامه‌ای برای استفاده از سوخت‌های زیستی ندارد و وضعیت ما در حال حاضر به گونه‌ای نیست که بخواهیم به سمت جایگزین کردن کامل سوخت‌های فسیلی حرکت کنیم. همان‌طور که قبلاً هم گفتیم طرح سوخت زیستی در ایران سال ۸۷ تصویب شد، ولی متأسفانه دولت هیچ‌گونه حمایتی از این طرح نکرد. در نظر داشته

که در تامین منابع محدودیت داشتند، با یک درصد شروع کردند. درصد سوخت زیستی این مخلوط را می‌توان اضافه کرد و حداکثر به ۳۵ درصد رساند که بیشترین مقدار اتانول زیستی در بنزین است. البته همان‌طور که گفتیم این افزایش اتانول ممکن است چند دلیل داشته باشد، از جمله کاهش مصرف بنزین یا افزایش و بهبود خواص بنزین در ایران هم بیشتر بهبود خواص بنزین و افزایش عدد اکتان و بهسوزی بنزین مدنظر است. کشورهایی که دسترسی کمتری به بنزین دارند، از پنج درصد اتانول استفاده می‌کنند (سوخت E5)، یا ۱۰ درصد و از حدود یک‌سال پیش در آمریکا، سوخت E15 هم عرضه شده است. ولی کشور برزیل سوخت E35 هم تولید و عرضه می‌کند.

در اینگونه موارد آیا لازم است برای سازگاری با سوخت جدید، تغییراتی در موتور خودروها ایجاد شود؟

از این سوخت‌هایی که نام بردیم، می‌توان در خودروهای معمولی بنزین‌سوز مانند خودروهای کشور ما استفاده کرد. البته سوخت دیگری هم

عفونت بیمارستانی

بخش جراحی قلب بیمارستان مدرس را تعطیل کرد

این خبر که در اواخر شهریور در روزنامه‌ها و سایت‌های خبری کشور منتشر گردید، چندان هم تازگی نداشت. در گذشته نیز جسته و گریخته اخباری از این قبیل در نشریات کشور به چاپ رسیده بود. اما واقعیت این است که ابعاد این فاجعه بهداشتی بسیار وسیع‌تر از آن است که در جراید منعکس می‌گردد.

تحقیقی که سازمان بهداشت جهانی در ۵۵ بیمارستان در ۱۴ کشور به انجام رسانده نشان می‌دهد که میانگین ۸/۶ درصد از بیماران بستری شده مبتلا به عفونت بیمارستانی شده‌اند. معمولاً میکروب‌های عامل عفونت‌های بیمارستانی به درمان مقاومند و در مواردی حتی منجر به مرگ و میر بیماران نیز می‌گردند.

دکتر محمد آقاجانی، معاون درمان وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌گوید متأسفانه چون فعلاً در کشور نظام ثبت عفونت بیمارستانی نداریم، آماری نیز از شیوع عفونت بیمارستانی در دست نیست. به‌هرحال، اگر حتی آمارهای متوسط جهانی را نیز در نظر بگیریم، ابعاد فاجعه در کشور بسیار وسیع است.

در گذشته، بارها در شماره‌های مختلف نشریه اتانول یادآور شده‌ایم که یکی از موثرترین راه‌های مقابله با عفونت‌های بیمارستانی ضدعفونی کردن دست‌های کلیه پرسنل فعال در تمام بخش‌های بهداشتی-درمانی، به‌طور مکرر در طی ساعات کاری، با ضدعفونی‌کننده‌های الکلی (بر پایه الکل اتیلیک طبی ۶۲ تا ۷۰ درصد) به شکل مایع و ژل و جدا از آن، پاک کردن و ضدعفونی کردن سطوح و وسایل با الکل اتیلیک ۷۰ درصد است (نشریه اتانول شماره ۳۴ صفحه ۱۶ و نشریه اتانول شماره ۳۳ صفحه ۹).

این روش و به‌کارگیری الکل اتیلیک طبی به‌طور مشخص، به تأیید کلیه مراکز مهم بهداشتی و کنترل بیماری‌ها در کشورهای پیشرفته جهان نیز رسیده است (از جمله CDC یا مرکز کنترل بیماری‌ها در ایالات متحده آمریکا).

امیدواریم بالاخره مسوولین محترم بخش بهداشت و درمان کشور اقدامی جدی جهت استفاده همه جانبه از الکل اتیلیک طبی در کلیه مراکز بهداشتی-درمانی در کشور نموده و به ترویج و تشویق استفاده هرچه سریع‌تر از این ضدعفونی‌کننده طبیعی در تمامی بیمارستان‌ها و مراکز درمانی بپردازند.

منبع اطلاعاتی شما در زمینه اتانول و سوخت‌های زیستی به زبان فارسی

وب سایت انجمن صنفی کارفرمایان تولیدکنندگان اتانول ایران

<http://www.epa-iran.ir>

آمارهای بانک مرکزی تعطیلی واحدهای تولیدی را تایید کرد

کاهش ۲۰ درصدی اشتغال صنعتی

آمارها حاکی از کاهش ۲۰ درصدی تعداد شاغلان در بخش صنعت و معدن کشور در طی ۱۰ سال گذشته‌اند. در همین راستا نیز محمدرضا نعمت‌زاده، وزیر صنعت، معدن و تجارت با ارایه گزارشی به هیات دولت در زمینه آخرین وضعیت صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی کشور خبر داد که ۱۴ هزار واحد صنعتی در حوزه صنایع کوچک و متوسط طی سال‌های گذشته به دلیل مشکلات مختلف تعطیل و متوقف شده‌اند.

به‌راستی چند واحد از این ۱۴ هزار واحد صنعتی کوچک و متوسط تعطیل شده در طی سال‌های اخیر واحدهای تولید اتانول بوده‌اند؟

بررسی‌ها نشان می‌دهد که میزان تاثیرپذیری صنعت اتانول کشور از شرایط موجود چندان با آمارهای متوسط کشوری تفاوت ندارد. هم‌اکنون حدود ۲۰ درصد از واحدهای صنعتی تولید اتانول کشور در حال تعطیلی به‌سر می‌برند و به‌جز انگشت‌شماری، بقیه واحدها هم با ظرفیت‌هایی به مراتب کمتر از ظرفیت نصب شده اسمی خود به فعالیت تولیدی مشغولند.

صرفنظر از بعضی مباحث و مشکلات فرعی که هر صنعتی برای خود دارد، این وضعیت نامناسب دلیلی ندارد به غیر از شرایط رکود تورمی حاکم بر اقتصاد کشور در طی سال‌های اخیر. شرایطی که با رشد اقتصادی منفی در همه بخش‌ها، از جمله بخش صنعت همراه بوده، در حالی که افزایش سالانه هزینه‌های تولید در کشور به یکه‌تازی مشغول بوده است.

واقعیت این است که انتظار حل مشکلات و شکوفایی صنعت اتانول نیز بدون حل معضلات اقتصاد و به‌ویژه صنعت کشور، انتظار واهی و غیرمعقول است. پس بیایید بخشی‌نگری را کنار بگذاریم و دست به دست دولت و تمامی فعالان اقتصادی کشور بدهیم تا راه پیشرفت و شکوفایی صنعت اتانول و صنایع وابسته به آن، اعم از بالادستی و پایین‌دستی نیز هموار گردد.

ضرورت تولید سوخت‌های زیستی ملایع در ایران

پیش از اجبار، آغاز کنیم

برات قبادیان - رییس مرکز تحقیقات بیوانرژی دانشگاه تربیت مدرس

اگر بخواهیم به استفاده از «MTBE» و گوگرد برای بهسوزی بنزین و گازوییل ادامه دهیم، وضعیت سرطان، آسم و آلرژی در کشور روند افزایشی خواهد داشت؛ بنابراین ناچار هستیم در سوخت مصرفی کشور، بیواتانول و بیودیزل را جایگزین «MTBE» و گوگرد کنیم که این کار فقط با عزم ملی امکان‌پذیر است، البته بهتر است پیش از اینکه مجبور شویم، به این سمت حرکت کنیم. در صورت بهره‌برداری از سوخت‌های فسیلی با روند کنونی، زغال‌سنگ تا ۲۰۰ سال آینده، گاز تا ۵۵ سال و نفت در عرض کمتر از ۵۰ سال دیگر تمام می‌شود. از مشکلات دیگر تکیه به سوخت‌های فسیلی، می‌توان به پایان‌پذیری سوخت‌های فسیلی، نوسان قیمت در بازار و عدم توزیع یکنواخت سوخت‌های فسیلی در دنیا اشاره کرد. این مشکلات موجب شده است که کشورها به سمت منابع جایگزین سوخت‌های فسیلی حرکت کنند. استخراج، انتقال و مصرف زغال‌سنگ به‌عنوان شکل جامد سوخت، آلودگی بسیاری ایجاد می‌کند و برای استفاده از سوخت‌های گازی نیز مجبور به صرف هزینه‌های زیاد برای زیرساخت‌های توزیع، انتقال و تبدیل آن هستیم؛ همچنین از یک میلیارد خودرویی که در دنیا وجود دارد فقط ۱۲ میلیون آن‌ها گازسوز هستند. با یادآوری اینکه تشکل‌های غیردولتی در دنیا به صورت فعالانه درصدد چاره‌جویی برای حل مشکلات ناشی از سوخت‌های فسیلی هستند، انتظار می‌رود محققان و دانشگاهیان در یک سطح و دولت‌ها در سطحی کلان، به دنبال جایگزین کردن سوخت‌های فسیلی باشند. جایگزینی بنزین وارداتی با مشتقات بنزینی تولید پتروشیمی داخل کشور طی هشت سال اخیر، موجب افزایش آلودگی‌های زیست‌محیطی شده است. در حدود ۱/۲ لیتر انرژی مصرف می‌کنیم تا یک لیتر بنزین تولید کنیم. در ایران برای افزایش عدد اکتان بنزین به منظور بهسوزی آن در گذشته به بنزین «تتراآئیل سرب» اضافه می‌کردند و امروز از «MTBE» (متیل ترشیاری بوتیل اتر) استفاده می‌شود که به دلیل سرطان‌زایی، استفاده از آن در بسیاری از کشورها منسوخ شده است. گازوییل تولید داخل، گوگرد بسیار زیادی دارد. طبق استاندارد یورو ۵، میزان گوگرد در گازوییل، باید کمتر از ۱۵ (یا ۱۵ میلی‌گرم در یک کیلوگرم) باشد، ولی آزمایش‌ها نشان می‌دهد که به‌طور میانگین هشت‌هزار PPM است. وجود گوگرد در سوخت گازوییل از یک‌سو موجب روانکاری قطعات موتور و در نتیجه افزایش طول عمر آن شده و از سوی دیگر، باران‌های اسیدی تولید می‌کند. بنابراین اگر میزان آن را کاهش دهیم، عمر موتورها کاهش پیدا می‌کند. این در حالی است که با دودرصد بیودیزل می‌توان این میزان بالای گوگرد را از نظر روانکاری جبران کرد. همچنین با استفاده از پنج‌درصد بیواتانول به جای «MTBE» در بنزین، می‌توان ضمن کاهش قابل توجه آلاینده‌ها، عدد اکتان بنزین را افزایش داد.

برزیل کشوری پیشرو در حوزه تحقیق و توسعه و به‌کارگیری سوخت‌های زیستی است. ۲۰ درصد از خودروهای برزیل بیواتانول ۸۵ درصد و بقیه خودروها در این کشور از بیواتانول بالای ۱۵ درصد استفاده می‌کنند. بیواتانول، مشخصاتی شبیه بنزین دارد و حاوی ۳۴ درصد وزنی اکسیژن است، پاک می‌سوزد و آلاینده‌های بسیار کمتری نسبت به بنزین تولید می‌کند. برای تولید بیودیزل و بیواتانول به جای پالایشگاه، به بیوپالایشگاه نیاز داریم. علاوه بر این برای توزیع و انتقال آن نیازی به تغییر زیرساخت‌های موجود کشور وجود ندارد. بیودیزل از چربی‌های گیاهی و جانوری تولید می‌شود و با استفاده از گیاهان شوری‌پسند، قابل تولید هستند. چهاردسته از موادی که می‌توانند به بیودیزل تبدیل شوند، به ترتیب عبارتند از دانه‌های روغنی غذایی، گیاهان روغنی غیرخوراکی و خوراک دام، محصولات انرژی‌زا مانند جلبک و جلبک‌های تغییر ژنتیکی داده شده. در کشورمان در حوزه تولید بیودیزل فرصت‌سوزی بسیاری می‌شود، به‌گونه‌ای که سالانه یک میلیارد لیتر روغن خوراکی پسماند در ایران دورریز می‌شود، در حالی که امروزه در دنیا از جلبک‌ها برای تولید بیودیزل استفاده می‌شود که بازده خیلی زیادی هم دارند. در ایران هم دوهزارگونه جلبک شوری‌پسند وجود دارد، بنابراین ظرفیت بالایی برای تولید بیودیزل داریم. در کشور مالزی ۱۳ بیوپالایشگاه فعالیت دارند، به‌گونه‌ای که درآمد مالزی و اندونزی از بیودیزل، بیشتر از درآمد فروش نفت ایران است. در آفریقا، بیودیزل از جاتروفا تولید می‌شود که گیاهی شوری‌پسند است. در آلمان نیز بیودیزل از کلزای غیرخوراکی تولید می‌شود. باوجود اینکه در سال‌های اخیر پیشرفت‌های چشمگیری علمی و فناوری در زمینه توسعه تولید و کاربرد بیوگاز، بیودیزل و بیواتانول به‌عنوان جایگزین سوخت‌های فسیلی آلاینده حاصل شده‌اند، اما در حوزه اجرا، تجاری‌سازی و اقتصاد، پیشرفت‌های چندانی نداشته‌ایم. فقدان زیرساخت‌های حقوقی برای ملزم کردن دستگاه‌های مرتبط و مسوول به همکاری در این حوزه از مهم‌ترین مواردی است که قانونگذار باید به شکل ویژه به آن توجه کند. با وجود اینکه در بسیاری از زمینه‌ها تحقیقات به سطح پایلوت رسیده است، اما مراکز تحقیقاتی و پژوهشی به لحاظ محدودیت‌های قانونی نمی‌توانند پا را فراتر بگذارند. امیدواریم تصمیم‌سازان، سیاستگذاران و تصمیم‌گیران کشور برای حرکت در مسیر تولید بیوسوخت، اقدام فعالانه‌ای انجام دهند.

آیا سبزی‌های سرطانی از سفره‌های مردم حذف می‌شوند؟

علی محمد شاعری، رییس ستاد محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران: در حال حاضر ۲ میلیون متر مکعب فاضلاب شهری و پسماند ۱۷ هزار واحد صنعتی در جنوب شهر تهران رها می‌شود که ۷۵ تن از این فاضلاب‌ها بیمارستانی است. این فاضلاب‌ها در معابر و اراضی کشاورزی رها می‌شوند و مواد آلاینده آن‌ها از طریق مواد غذایی و سبزی و صیفی‌جات در سفره غذایی ما جای می‌گیرند و نا امنی بهداشتی به‌وجود می‌آورند.
 دکتر علی‌اکبر سیاری، معاونت بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی: سبزی‌هایی که با فاضلاب شهری آبیاری می‌شوند حاوی نیترات و سرطان‌زا است.

بخشی از گزارش روزنامه ایران ۲۹ شهریور ۱۳۹۲

واقعیت اجتماعی-اقتصادی که در پس این واقعیت تلخ وجود دارد، یعنی تامین معیشت کشاورزان حاشیه شهرهای بزرگ کشور، از جمله تهران بزرگ، باعث شده است که علیرغم مطرح بودن این معضل بزرگ در طی سال‌های اخیر، به‌غیر از بعضی اقدامات پراکنده، اقدام جدی و گسترده‌ای برای جلوگیری از آبیاری محصولات کشاورزی خوراکی با این فاضلاب‌ها و پساب‌ها نشده است.

اما تجربه‌های جهانی و از جمله تجربیاتی که کشور ما نیز صورت گرفته است (مثل تجربه دکتر المدرسی و همکاران از دانشگاه اصفهان در کشت سورگوم شیرین در حاشیه شهر اصفهان با بهره‌گیری از فاضلاب تصفیه نشده و تصفیه شده شهری) بیانگر این است که همین فاضلاب‌های شهری و پساب‌های صنعتی آلوده را نیز، به‌صورت برنامه‌ریزی شده و کنترل شده می‌توان برآش کشت «گیاهان انرژی‌ساز» مورد استفاده قرار داد. گیاهانی که نه برای تامین مستقیم و غیرمستقیم غذای مردم، بلکه برای تولید انرژی به کار گرفته خواهند شد و در نتیجه آلودگی آب مصرفی برای آبیاری خود را به انسان و دام منتقل نخواهد نمود.
 کشت وسیع گیاهان انرژی‌ساز و در کنار آن، احداث واحدهای تولید بیواتانول که مصرف‌کننده مستمر تمام اجزای محصولات کشاورزی تولیدی این مزارع می‌باشند، راه حل مهمی است که می‌بایست مورد توجه جدی مسوولان قرار گیرد.

نقش بیواتانول سوختی (اتانول بدون آب*) در ایجاد توازن در صنعت شکر و اتانول برزیل

در پی افزایش میزان نیشکر مورد استفاده برای تولید اتانول نسبت به نیشکر مورد استفاده برای تولید شکر در کشور برزیل (بزرگ‌ترین تولیدکننده شکر و دومین تولیدکننده بزرگ اتانول در جهان پس از ایالات متحده آمریکا)، نقش بیواتانول سوختی یا به عبارت دیگر اتانول بدون آب در این فعالیت اقتصادی عظیم روز به روز بیشتر می‌شود.

پاراگراف زیر از گزارش «چشم‌اندازهای شوم برای صنعت نیشکر برزیل» برگرفته از نشریه بین‌المللی شکر و شیرین‌کننده‌ها انتخاب شده است:

«امسال به‌واسطه افزایش نسبت ترکیب اتانول بدون آب با بنزین از اول ماه می، تقاضا برای اتانول سوختی بدون آب حداقل ۴٪ افزایش یافته است (از حجم ۲۰٪ به ۲۵٪ رسیده است). یونیکا تخمین می‌زند که حتی اگر افزایش نسبت اتانول بدون آب امسال صرفاً برای ۷ ماه مورد استفاده قرار گیرد در سال ۲۰۱۳ حدود ۱۱ میلیارد لیتر اتانول بدون آب استفاده خواهد شد که این رقم، ۲ میلیارد بیشتر از سال ۲۰۱۲ است. از آنجایی که امسال قیمت شکر و اتانول آبدار** بسیار پایین بود لذا افزایش فروش اتانول بدون آب، این صنعت را نجات داده است به‌طوری‌که میزان فروش به بیش از ۲۵ میلیارد لیتر خواهد رسید که ۱۷٪ رشد نسبت به سال قبل نشان می‌دهد.

در عین حال کمک به صنعت شکر، افزایش استفاده از اتانول بدون آب در ترکیب با بنزین طی سال جاری به‌معنای کاهش قابل ملاحظه واردات بنزین توسط شرکت نفتی دولتی پتروبرس بوده و فرصتی برای چاره‌اندیشی سیاستمداران و مقامات مسوول، در زمان اختصاص بخش قابل ملاحظه‌ای از هزینه‌های واردات به مواد نفتی است.»

* اتانول بدون آب (Anhydrous Ethanol): اتانول با درجه خلوص بالاتر از ۹۹/۵٪ برای افزودن به بنزین از یک تا ۳۵ درصد
 ** اتانول آبدار (Hydrous Ethanol): اتانول با درجه خلوص ۹۶٪ یا کمتر برای مصارف غیرسوختی و یا تولید سوخت اتانولی E85 (۸۵٪ اتانول و ۱۵٪ بنزین)

داخلی و خارجی

پروژه تهیه اتانول سوختی در چهارمحال و بختیاری اجرا می‌شود

استاندار چهارمحال و بختیاری از انجام توافق های اولیه برای اجرای پروژه ملی « اتانول سوختی » در این استان و اصفهان خبر داد. به گزارش ایرنا، علی اصغر عنابستانی در ستاد سرمایه گذاری چهارمحال و بختیاری بیان داشت: سرمایه گذار برای اجرای این پروژه آمادگی خود را اعلام کرده است.

وی ادامه داد: برای اجرای این پروژه ملی ۱۵۰ هکتار زمین لازم است که در منطقه ویژه اقتصادی چهارمحال و بختیاری تامین می شود.

وی تصریح کرد: ۱۰ هزار هکتار زمین برای کشت مواد اولیه آن نیاز است که می تواند با توسعه کشاورزی در چهارمحال و بختیاری فراهم شود. عنابستانی ادامه داد: مواد اولیه برای تولید اتانول سوختی سیب زمینی، چغندر قند، ذرت، گندم و میوه بلوط است و با سرمایه ۴۵۰ میلیون دلار، اشتغال سه هزار نفر را فراهم می کند.

وی گفت : اتانول سوخت پاک است و تا سال ۲۰۵۰ تا ۵۰ درصد، جایگزین سوخت های فعلی دنیا می شود.

استاندار چهارمحال و بختیاری اضافه کرد: اتانول سوختی سبز و دوستدار محیط زیست است و به بنزین اضافه می شود تا از میزان آلاینده های خودروه های بنزین سوز کاسته شود.

نشریه اتانول: متاسفانه این طرح ملی که در دولت دهم به تصویب رسیده بود، در دولت یازدهم مورد سوال قرار گرفته و زمینه لازم برای اجرای طرح در قالب یک کشت و صنعت بزرگ فراهم نگردیده است.

توسعه تولید و بهره‌گیری از سوخت‌های جایگزین؛ ابزار ایالات متحده آمریکا برای تضعیف جایگاه ایران و روسیه در جهان

ایسنا: رییس اسبق سازمان جاسوسی آمریکا گفت: سوخت‌های جایگزین تنها راه تضعیف جایگاه ایران و روسیه در جهان هستند. جیمز وولسی رییس اسبق سازمان سیا در دوران ریاست جمهوری بیل کلینتون در یک گردهمایی مسیحیان حامی رژیم صهیونیستی در واشنگتن مدعی شد: روزی که نفت به جای صد دلار به بشکه‌ای ۶۰ دلار برسد، تاریک‌ترین روزی است که ایران تاکنون تصور کرده است.

نشریه اتانول: آیا زمان آن فرا نرسیده است که ما نیز خود را به ابزار لازم برای مقابله با این دسیسه آمریکای جهانخواهر مجهز نماییم؟
بدیهی است که این بازار، چیزی نخواهد بود به غیر از توسعه تولید سوخت‌های جایگزین و دستیابی به استقلال نسبی به جای وابستگی مطلق به سوخت‌های فسیلی.

در این رابطه به خوانندگان نشریه اتانول توصیه می‌کنیم «سند راهبردی دیپلماسی انرژی کشور» تهیه شده توسط کارگروه ویژه ستاد هماهنگی روابط اقتصادی خارجی در وزارت امور خارجه کشور به تاریخ ۱۳۹۰/۰۴/۱۸ را مطالعه بفرمایید.

هشدار سازمان غذا و دارو درباره خطرات

«الکل گندم و خرما» عرضه شده در داروخانه‌ها

مدیر روابط عمومی سازمان غذا و دارو نسبت به مخاطرات جانی محصولی که تحت عنوان «الکل گندم و خرما» توسط شرکتی جعلی با برند و نشانی جعلی در سطح داروخانه‌ها و سوپرمارکت‌ها عرضه شده، هشدار داد.

مهندس محمد هاشمی، اظهار داشت: اخیراً مشاهده شده که شرکتی جعلی با برند و نشانی جعلی محصولی را تحت عنوان الکل گندم و خرما، در سطح داروخانه‌ها و سوپرمارکت‌ها عرضه می‌کند و حتی بازاریاب‌های این شرکت به فروشگاه‌ها مراجعه و سفارش می‌گیرند و متأسفانه با قیمتی نازل در دسترس عموم قرار می‌دهند.

این محصول به هیچ وجه مورد تایید سازمان غذا و دارو نبوده و دارای هیچ مجوزی از این سازمان نمی‌باشد؛ بلکه تاثیر جدی هم بر سلامت کلیه، کبد، سیستم گوارشی داشته و موجبات مسمومیت‌های بسیار جدی را فراهم می‌آورد.

وی با بیان این‌که این محصول قبلاً هم تلفات جانی در پی داشته است از هموطنان خواست در صورت مشاهده عرضه چنین محصولی چه در سوپرمارکت‌ها و چه در داروخانه‌ها مراتب را به این سازمان اطلاع دهند تا با خاطیان مطابق قانون برخورد شود.

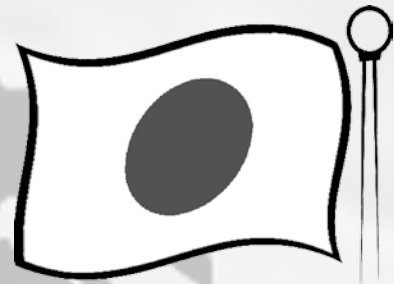
هاشمی از نیروی انتظامی نیز تقاضا کرد در اسرع وقت نسبت به جمع‌آوری و امحای محصول یاد شده اقدامات لازم را انجام دهند.

نشریه اتانول: شرکت‌های تولیدکننده اتانول عضو انجمن صنفی کارفرمایی تولیدکنندگان اتانول ایران که مجوز تولید و بسته‌بندی الکل اتیلیک طبی و مطلق را از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی دریافت نموده‌اند، محصولات خود را در ظروف شیشه‌ای یک و ۲/۵ لیتری کهربایی رنگ و یا ظروف ۵ لیتری پلی‌اتیلنی عرضه می‌کنند که به علت دارا بودن ماده تلخ‌کننده دناونیوم بنزوات، قابلیت شرب ندارند.

خبرهایی از جهان اتانول

مواد اولیه تولید اتانول چندان هم محدود نیست

اتانول را لزوما نباید از مواد اولیه سنتی و معمول مثل نیشکر، چغندر قند و ملاس نیشکر و چغندر قند و یا غلاتی مثل گندم، ذرت و جو تولید نمود. کشور نسبتاً کوچکی مثل تایلند، علاوه بر تولید قابل توجه اتانول از ملاس، به توسعه کشت گیاه انرژی-ساز کاساوا روی آورده و با بهره‌گیری از کمک ۱۰ میلیارد بانی (۲۲۵ میلیون یورویی) دولت تایلند قرار است تولید و صادرات اتانول خود را به مراتب افزایش دهد. کشور کوچک و کوهستانی ژاپن هم که به سختی می‌توان زمین کشاورزی بلااستفاده در آن پیدا کرد، قصد دارد در زمین‌های باقیمانده‌ای که برای کشت سایر اقلام کشاورزی مناسب نیست، به کشت سورگوم شیرین پردازد و از این گیاه انرژی‌ساز بخشی از نیاز وارداتی خود به اتانول سوختی را برطرف نماید.

یک چرخش فنی-اقتصادی

سال‌های زیادی از آن زمان نمی‌گذرد که تولید اتانول سنتتیک از اتیلن به روش هیدراسیون یک فناوری دارای بازده اقتصادی مناسب به حساب می‌آمد و کارخانه‌های مختلفی در سطح جهان به تولید اتانول پتروشیمیایی (غیر زیستی) به این روش مشغول بودند. هم‌اکنون نیز هنوز تعدادی واحد تولیدی در حدود انگلستان یک دست، در بعضی کشورها از جمله عربستان سعودی و آفریقای جنوبی به تولید اتانول به همین روش مشغولند. اما سال‌های زیادی است که هیچ سرمایه‌گذاری جدیدی در این زمینه صوت نگرفته و غیراقتصادی شدن این فناوری باعث گردیده تا تعدادی از واحدهای فعال در این زمینه تعطیل گردند به طوری که تولید اتانول سنتتیک امروزه در جهان کمتر از ۵٪ تولید جهانی اتانول را تشکیل می‌دهد. اما نکته جالب این است که اخیراً کمپانی نفت بریتانیا (BP) تکنولوژی جدیدی ارائه نموده برای تولید اتیلن به روش آب‌گیری (دی‌هیدراسیون) از اتانول. البته آن هم از اتانولی که از منابع زیستی تولید می‌شود، یعنی بیواتانول؛ به این می‌گویند یک چرخش ۱۸۰ درجه‌ای فنی-اقتصادی.

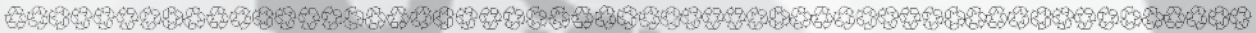

آیا دوران رشد و شکوفایی سوخت‌های زیستی به پایان رسیده است؟

برخلاف بعضی ادعاهایی که عنوان می‌کنند دوران اوج شکوفایی تولید و مصرف سوخت‌های زیستی به پایان رسیده و این صنعت فرودی تدریجی از نقطه اوج خود در سال‌های آغازین دهه دوم قرن بیست و یکم میلادی را آغاز نموده است، موسسه پژوهشی Navigant نظر دیگری دارد و آمارهای متفاوتی را ارایه می‌نماید.

بر اساس نتایج پروژه مطالعاتی گسترده‌ای که توسط موسسه فوق انجام گردیده، مصرف سوخت‌های زیستی در جهان از ۳۲/۴ میلیارد گالن (بیش از ۱۲۲ میلیارد یتر) در سال ۲۰۱۳ میلادی به بیش از ۵۱/۱ میلیارد گالن (بیش از ۱۹۳ میلیارد لیتر) در سال ۲۰۲۲ میلادی افزایش خواهد یافت. یعنی نزدیک به ۵۸ درصد افزایش در طی کمتر از یک دهه.

از میان سوخت‌های زیستی، بیواتانول سوختی با سهم حدود ۸۳ درصدی، حرف نخست را در این صنعت می‌زند. بیودیزل با حدود ۱۶ درصد از بازار سوخت‌های زیستی، رتبه دوم را در جهان دارد و سوخت‌های زیستی جدیدتر مثل بیوبوتانول، بیوکروژین و بیومتانول هنوز در اول راهند.

چین هم به باشگاه تولیدکنندگان بیواتانول نسل دوم می‌پیوندد

ساخت و ساز نخستین زیست‌پالایشگاه تولید بیواتانول نسل دوم از مواد اولیه سلولزی در چین آغاز گردید. فاز اول این پروژه به ظرفیت ۵۰,۰۰۰ تن در سال به کمپانی China New Energy واگذار گردیده و قرار است مناقصه احداث فاز دوم پروژه نیز در سال ۲۰۱۴ برگزار گردد.

این نخستین پروژه تولید بیواتانول نسل دوم در مقیاس تجاری است که در کشور چین کلید می‌خورد، و به این ترتیب، این کشور نیز به باشگاه دارندگان این تکنولوژی، یعنی آمریکا و اروپا و برزیل خواهد پیوست.

امیدواریم پروژه کوچک ۱۰,۰۰۰ لیتر در روز تولید بیواتانول نسل دوم از باگاس نیشکر که در مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در استان خوزستان در حال اجرا است نیز پایانی موفقیت‌آمیز داشته باشد و جمهوری اسلامی ایران نیز بتواند به تدریج به جرگه صاحبان این تکنولوژی در جهان بپیوندد.

کمبود آب و صنعت اتانول

معضل کمبود آب در سال‌های اخیر در کشور که عمدتاً ناشی از خشکسالی (کاهش میزان بارندگی) و البته سوء مدیریت مصرف آب در بخش‌های مختلف بوده است، به یک موضوع بحث همگانی بدل شده و هر کس به تناسب جایگاهش در این مقوله اظهار نظر نموده و پیشنهادهای مطرح می‌نماید.

صرفنظر از این واقعیت که مصرف آب و به تبع آن هدر رفت آب در بخش صنعت کشاورزی به مراتب از مصرف و هدر رفت آب در بخش کشاورزی کمتر است و بدون تردید، با حل معضل عدم استفاده بهینه از آب در کشاورزی سنتی کشور، دیگر معضلی تحت عنوان کمبود آب در کشور نخواهیم داشت، اکنون که این شرایط فراهم نشده است می‌بایست صنعت اتانول کشور نیز در این مورد احساس مسوولیت نموده و راه‌کارهای خود برای صرفه‌جویی در مصرف آب صنعتی و جلوگیری از هدر رفت آب در این بخش را ارائه نماید.

تولید اتانول، چه از ملاس که متداول‌ترین ماده اولیه مورد استفاده در این صنعت در ایران محسوب می‌شود، و چه از مواد دیگر، می‌تواند بالقوه با مصرف زیاد و یا با مصرف نسبتاً کم آب همراه باشد. حداکثر آب مصرفی برای تولید هر لیتر اتانول چیزی در حدود ۱۴ یا ۱۶ لیتر و حداقل آب مصرفی، در صورت انجام تمهیدات لازم چیزی حدود ۴ تا ۶ لیتر است. یعنی می‌توان با بهره‌گیری از فناوری و تجهیزات مناسب مصرف آب را در این صنعت به سک‌سوم کاهش داد. کاهش حتی از این بیشتر مصرف آب در تولید اتانول نیز امکان‌پذیر، امام معمولاً غیراقتصادی است و تنها در شرایط خاص توصیه می‌گردد.

کاهش مصرف آب در یک واحد تولید اتانول و معمولاً باید با کمک یکی از روش‌های زیر و ترکیبی از این روش‌ها صورت پذیرد:

۱- مصرف بخشی از پساب حاصل از تقطیر اتانول در واحد تخمیر
 ۲- بازیافت بخشی از پساب کارخانه به‌روش تصفیه بیولوژیک و یا به‌روش تبخیر (تغلیظ پساب) و استفاده مجدد از آن در واحد تخمیر و بخش‌های دیگر کارخانه

۳- بهره‌گیری از روش‌ها و تجهیزاتی برای خنک کردن آب که تبخیر کمتری به‌همراه دارد
 در این جا نمی‌خواهیم به جنبه‌های علمی و فنی هر یک از روش‌های فوق بپردازیم، بلکه هدفمان این است که روشن سازیم که هیچیک از این روش‌ها بدون بهره‌گیری از فناوری‌های جدید و انجام سرمایه‌گذاری سخت-افزاری برای تامین تجهیزات و دستگاه‌های مورد نیاز امکان‌پذیر نمی‌باشد.

همانطور که در بخش کشاورزی برای کاهش مصرف آب می‌بایست در سیستم‌ها و تجهیزات نوین آبیاری قطره‌ای و تحت فشار سرمایه‌گذاری نمود؛ همان‌طور که در بخش مصارف شهری می‌بایست سرمایه‌گذاری نمود تا شبکه‌های آب شرب و آب مصارف بهداشتی را از هم جدا نمود و نسبت به ترمیم شبکه فرسوده توزیع آب اقدام نمود تا از هدر رفت آب جلوگیری شود؛ به همین ترتیب نیز باید در بخش صنعت برای بهره‌گیری از فناوری‌های لازم برای کاهش مصارف آب صنعتی سرمایه‌گذاری نمود و صنعت اتانول نیز از این اصل مستثنی نمی‌باشد.

اما متأسفانه، صنعت کشور به‌طور اعم و صنعت اتانول به‌طور اخص از تسهیلات لازم برای تامین این سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز برای توسعه و نوسازی و بهسازی و ارتقای فناوری محروم می‌باشد. سیستم بانکی که می‌بایست چنین تسهیلاتی را با در نظر گرفتن منافع ملی مستتر در این سرمایه‌گذاری‌ها با شرایط آسان و کم‌بهره در اختیار صنعت بگذارد، مدت‌ها است که چنین امکانی را از صنعت کشور و از جمله صنعت اتانول دریغ نموده است؛ و متأسفانه روش‌های غیربانکی تامین سرمایه نیز که مورد تاکید مقامات مسوول دولتی قرار می‌گیرد، بیشتر در حد حرف کارایی دارد تا در حد عمل.

در بخش کشاورزی، ووام‌های کم‌بهره و میان‌مدت برای تجهیز مزارع و باغات به سیستم‌ها و تجهیزات آبیاری نوین، اگر نه برای همه حداقل برای بخشی از کشاورزان عرضه می‌گردد. در بخش شهری نیز دولت بودجه‌هایی برای تعمیرات و نوسازی شبکه‌های توزیع آب اختصاص داده است. اما در بخش صنعت چطور؟ صنعتگران کشور، ار جمله تولیدکنندگان اتانول، از کدام تسهیلات بانکی سهل‌ال‌اخذ و کم‌بهره و با بودجه و یارانه دولتی برای سرمایه‌گذاری در زمینه کاهش مصرف آب خود بهره‌مند هستند؟ و یا این‌که حتی اگر خود نسبت به سرمایه‌گذاری لازم در این زمینه اقدام نمایند، با کدام تشویق و یا حمایت دولتی روبه‌رو خواهند گردید؟

پست الکترونیکی

آدرس اینترنتی

تلفن

نام شرکت

تولیدکنندگان اتانول ایران

info@pakdisco.com

customer@nasralcol.com

jonooobethanol@gmail.com

info@zakariajahrom.com

alcohol_kh_n01@yahoo.com

taghtir@kamani.net

info@bidestan.com

info@govara-co.com

info@bio-sugarcane.ir

info@faratech.net

simintaak@yahoo.com

ghadir-co@ymail.com

info@pirasugar.com

info@kimiaalcohol.com

www.nasralcol.com

www.zakariajahrom.com

www.taghtir.khorasan.com

www.bidestan.com

www.govara-co.com

www.jataethanol.com

www.bio-sugarcane.ir

www.faratech.net

www.pirasugar.com

www.kimiaalcohol.com

۲۲۲۵۸۴۳۶ تا ۴۰ - ۰۲۸-۳۴۲۴۳۳۷ تا ۸

۰۴۴-۳۲۳۵۴۰۰۲ و ۳

۲۲۲۹۲۹۵۴ - ۰۶۶-۳۳۱۱۷۳۱۶ و ۲۰

۰۷۱ - ۳۶۳۵۸۳۶۱ و ۲

۴۴۴۷۷۸۷۴ - ۴۴۸۴۹۷۵۱

۶۶۵۵۷۶۷۱ و ۲

۰۶۱-۵۳۵۸۳۵۰ تا ۴

۲۶۲۱۷۳۰۰ و ۱

۰۲۸-۳۲۳۲۳۸۳۱ تا ۷

۲۲۵۳۴۰۹۷ - ۰۶۶-۳۳۱۳۳۳۲۱ و ۲

۸۸۸۴۳۸۰۱ و ۲ - ۰۸۶-۳۳۵۷۳۲۴۲ و ۳

۸۸۶۷۶۷۳۳ - ۰۶۱-۳۳۱۳۱۳۱۱

۰۳۱ - ۳۲۶۵۸۴۸۰

۲۲۲۵۸۴۳۶ تا ۴۰ - ۰۲۸-۳۴۲۴۳۳۷ تا ۸

۰۵۱ - ۳۴۶۲۹۱۲۴ تا ۵

۴۴۹۵۴۷۲۶

۲۶۲۰۱۸۲۵ و ۶

۰۹۱۳ - ۱۴۲۶۱۴۷

۸۸۳۸۴۶۲۸ و ۳۸

۶۶۷۵۶۴۷۲ تا ۵

۶۶۹۰۳۱۷۵ - ۶۶۹۰۳۰۶۱

برزین البرز

پاکدیس ارومیه

تعاونی ۶۹ شهید رسولی (نصر خرم آباد)

تعاونی تولیدی جنوب اتانول

تعاونی تولیدی جهان خرما

تعاونی تولیدی زکریا جهرم

تعاونی شماره ۱ الکل خرمشهر

تقطیر خراسان

تولیدی الکل و مواد غذایی بیدستان

تولیدی الکل و مواد غذایی ویسیان خرم آباد

جهان الکل طب اراک

خمیرمایه و الکل رازی

زیست فرآورده سپاهان

سیمین تاک

سینا فریمان

صنایع شیمیایی اتانول غدیر

فرآورده های غذایی و قند پیرانشهر

کارخانجات دارویی و غذایی شبنم کرمان

کیمیا الکل زنجان

نور زکریای رازی

هامون طب مرکزی

اخذ گواهینامه‌ها توسط شرکت خمیرمایه و الکل رازی

